

Bezohledný obchodník s chudobou ničí majetek i zdraví zoufalých nájemníků

 zvedavec.news/prispevky/2022/12/9437-bezohledny-obchodnik-s-chudobou-nici-majetek-i-zdravi-zoufalych-najemniku.htm

Richard Gilík

7.12.2022 Přišlo emailem Témata: Česká republika, Společnost 1475 slov

Žijeme v bezohledném světě a spravedlnosti se nedovoláš. A proto je normální, že i moje metody se mohou zdát druhým poněkud bezohledné, ale nemyslím to zle, já se jen starám o sebe a svůj zisk. Nějak takto asi uvažuje p. Miroslav Zdráhal, majitel několika bytů v tzv. vyloučené lokalitě v Bruntále.

Bruntál je město ve Slezsku, v bývalých Sudetech. O tomto drsném kraji, který leží kousek od Jeseníků, se říká, že i žáby tu mají zuby. Podle youtuberových vtipálků nejlépe charakterizuje Bruntál pět slov: zima, hlad, zima, déšť – a opět zima. A já k tomu vážně dodávám, že nejspíš v důsledku toho drsného chladu se tu rozmohl i zvláštní druh horečky – horečky chamtivosti.

V periferní západní části Bruntálu se nachází největší sociálně vyloučená lokalita v městě, v níž podle odhadů z roku 2018 žilo zhruba 1600 obyvatel. Ve vyšší míře se zde vyskytují rizikové jevy, jako jsou exekuce, lichva, konzumace návykových látek, ale i zvýšená míra protiprávního jednání. Větší část bytů v lokalitě vlastní soukromí podnikatelé. Do této lokality patří i ulice Dlouhá, jejíž chátrající panelové domy obývají převážně obyvatelé romského původu. I když by si někteří z nich mohli dovolit daleko lepší standard bydlení, převládající averze vůči Romům, nedostatek nájemních bytů apod. jim fakticky znemožňuje se vystěhovat. Předražený zchátralý byt ve vyloučené lokalitě jim tak nabízí jedinou možnost ubytování, nechtějí-li skončit v daleko horších podmínkách nějaké místní ubytovny nebo rovnou pod mostem. Sociální

vyloučenosť a nedostatok bytů vede k ochotě platit přemrštěné nájemné za naprosto nevyhovující bydlení. A kde je poptávka, tam se objeví i nabídka – vytvoří se obchodníci s chudobou, kteří jsou schopni z nejnižších vrstev vyždímat, co se dá.

Miroslav Zdráhal se stal terčem kritiky médií již dříve. V roce 2013 vyšel na [Deník.cz](#) [článek](#) popisující hororovou situaci v okolí romské ubytovny ve Vítkově, za níž byl zodpovědný především majitel a provozovatel ubytovny M. Zdráhal tím, že zjevně překračoval její kapacity. Na kritiku p. Zdráhal reagoval svým typickým způsobem – s každým, kdo po něm žádá vysvětlení nebo nápravu, se odmítá bavit a rovnou položí telefon.

Nyní se konečně dostáváme k mé vlastní zkušenosti s p. Zdráhalem. Ke konci roku 2020 jsem pracoval v Anglii, epidemie covidu byla na vrcholu, a jelikož jsem si uvědomil, že peníze brzy začnou ztrácet hodnotu, pořídil jsem si za své úspory třípokojový byt v Bruntále na Dlouhé ulici. Byt jsem koupil na dálku – kvůli covidovým opatřením jsem zůstal v Anglii a na prohlídku přišel můj kamarád. Vypadalo to jako rozumná investice: bytová jednotka patřila v dané lokalitě k těm zachovalejším a bydlela v něm již dva roky nekonfliktní rodina řádně platící nájem. Jak se ale záhy ukázalo, koupě byla tou nejhorší

transakcí mého života. Předchozí majitel bytu se totiž spolčil s agentem realitky a nejen mi zatajili jistou zásadní vadu, ale podvodným způsobem si zajistili, abych se o ní ani nemohl dozvědět. Tou vadou bylo občasné zatékání ze strany bytu o patro výš, zpočátku mírné, časem však stále se stupňující. A záhy jsem zjistil, že ještě větší pohromou než zatápějící voda byl fakt, že sousední byt nad námi vlastnil p. Miroslav Zdráhal. Nejprve na mé telefonáty z Anglie odpovídal tím, že zatékání způsobují jeho nájemníci, početná romská rodina, a to nevhodně nainstalovanou pračkou. Potřeba vyřešit tento problém se pro mě nakonec stala jedním z hlavních důvodů, proč jsem v Anglii opustil svou práci a natrvalo se vrátil domů do Opavy. Po návratu jsem zajel do Bruntálu, navštívil své nájemníky a hned jsme společně zašli za sousedy v bytě nad námi. Po rozhovoru s nimi a zběžné prohlídce bytu mi došlo, že Zdráhalovi nájemníci za vytápění mého bytu žádnou zodpovědnost nenesou. A jelikož, jak jsem si již stačil všimnout, řemeslníci všeho druhu se vyloučeným lokalitám vyhýbají, a jsou tudíž takřka nedostupní, telefonicky jsem se dohodl s p. Zdráhalem, že zajistím někoho, kdo by se na rozvody v jeho bytě podíval a závadu odstranil. Po vícero neúspěšných pokusech jsem konečně po známosti sehnal v Opavě dva zkušené řemeslníky a přijel s nimi do Bruntálu.

Již po zběžné prohlídce obou bytů dospěli k jednoznačnému závěru, že zatékání způsobují opotřebované vodovodní trubky v Zdráhalově bytě. Přirovnali je k časované bombě – zasáhnout do stavu potrubí bez jeho kompletní výměny by bylo nebezpečné a žádný instalatér by takové riziko nepodstoupil. Poté panu Zdráhalovi navrhli, že tuto rekonstrukci provedou za příznivou cenu cca 50 000,- Kč, částku jen o něco vyšší, než jakou mu tehdy nájemníci jeho dvoupokojového bytu platili za 3 měsíce nájmu. Jakmile řemeslník vyslovil tuto sumu, p. Zdráhal již nechtěl nic víc slyšet a položil telefon. Rovněž mé další pokusy o domluvu selhaly, a tak jsem ho dal k soudu. Dne 7. 1. 2022 mí právníci napsali p. Zdráhalovi dopis, v němž mimo jiné zmínili, že vlhké prostředí vytváří plíseň, která ohrožuje zdraví nájemníků, a voda nadto může způsobit zkrat elektřiny a přivodit požár. Rovněž p. Zdráhal odpověděl dopisem, z něhož vyjímám: „...kontrolou bylo zjištěno, že vodovodní a odpadní potrubí je v mém bytě v pořádku. Ke škodě vytopením došlo tak, že moji nájemníci svou nedbalostí opakovaně špatně umístili odpadní hadici od pračky a proto vytekla voda na zem a tím vytopili váš byt. Proto se obraťte na mé nájemníky aby vám zaplatili způsobenou škodu... Na závěr: V mém bytě nikdy nebyl žádný cizí instalatér a ani váš klient p. Gilík. Je to výmysl a lež. Mám na to svědky.“

Opravdu nemá smysl bavit se s někým, kdo projevuje takovou míru prolhanosti, bezohlednosti a chamtivosti, a kdo se dokonce snaží popírat zákony gravitace, když mým nájemníkům tvrdil, že ve skutečnosti zatéká z mého přízemního bytu do jeho, a proto máme ty vlhké stropy. P. Zdráhal údajně vlastní ve vyloučené lokalitě osm bytů a všem věnuje podobnou „péči“. V podstatě se stará jen o to, aby od ubytovaných dostal své značně nadsazené nájemné. Občas se v lokalitě objeví se svou ochrankou a nedávno si prý koupil nové luxusní auto. Zaslechl jsem, že se každý bojí proti němu vystoupit a že jsem první, kdo ho zažaloval.

Soudy se ale neskutečně vlečou: Když se mi konečně podařilo získat instalátéra, který mi byl ochotný udělat odborný posudek, a mohl jsem podat žalobu, soud ji zamítl kvůli údajně příliš krátké době (14 dní), kterou jsme požadovali k zajištění opravy potrubí. Následovalo odvolání u soudu vyšší instance a konečně soud uložil povinnost odstranit zatékání v nové lhůtě 30 dní, což p. Zdráhal ignoroval. Podali jsem návrh na uložení pokuty a opět následovalo dlouhé čekání, než ji soud vyhověl a uložil obžalovanému povinnost zaplatit soudu 10 000,- Kč + soudní výdaje...

Do bytu nám stále zatéká, stěny jsou nasáklé vlhkostí, na stropěch plíseň, elektrické napětí vydává chrčivé zvuky. Mí nájemníci si marně hledají nové bydlení, částeně i proto, že mají dědečka upoutaného na lůžku. Elekřinu raději vypnuli a zůstávají potmě. S ohledem na tyto podmínky jsem jim nájemné postupně snížil až na současných 2 000,- Kč měsíčně. Odstranění plísně a rekonstrukce nemá smysl – voda by zanedlouho vše vrátila do původního stavu. Výši přímých i nepřímých ztrát a škod, které mi způsobil p. Zdráhal, odhaduju na minimálně půl miliónu. Podle prognózy mého známého řemeslníka bude při pokračujícím zatékání byt do roka až dvou zcela zničený, voda též narušuje statiku celé budovy. V zoufalství jsem se dokonce pokoušel sjednat opravu na vlastní náklady, což zákony v dané situaci umožňují i bez svolení majitele bytu. Ale jak se dalo čekat, Zdráhalovi nájemníci, ve zjevné obavě, že by je majitel vyhodil z bytu, když by ke mně byli vstřícní, můj návrh odmítli. A jak jsem pochopil, jejich nedůvěru posílila též dřívější zkušenost s majitelovými „opraváři“, kdy kvůli pomalé a amatérské instalaci vany se prý měsíc neměli kde koupat. Když jsem při předchozí návštěvě Zdráhalova bytu měl možnost nahlédnout do vnitřku vany, viděl jsem na jednom místě namísto trubky nainstalovanou hadici z vysavače.

Nejhorší je pocit bezmocnosti: Jeden bezohledný člověk může bez skrupulí druhé lidi vykořisťovat, ničit jejich majetek, ohrožovat jejich zdraví, a vlastně i životy, zatímco vy se se můžete postavit na hlavu, a stejně s tím nic neuděláte.

Stále mám naději, že opakované udělování pokut ze strany soudu nakonec povede k cíli. Kdosi pravil, že naděje začíná tam, kde končí bezohlednost a začíná sounáležitost. Kde je ale nějaká sounáležitost s oběťmi takové bezohlednosti? Jak může být společnost k případům, jaký jsem popsal, tak lhostejná a zákony tak bezzubé?

Známka 1.0 (hodnotilo 9)

Oznámkujte kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

1 příspěvků
(1 nový)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF